

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Η' Ματθαίου – Ματθ. 14, 14-22 (26/7/2015)

Η προσφορά φαγητού

Είναι σε όλους γνωστή η σημερινή Ευαγγελική διήγηση, αγαπητοί μου αδελφοί και ταυτόχρονα, απολύτως διδακτική. Πρόκειται για τον χορτασμό των πέντε χιλιάδων ανδρών, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά, οι οποίοι, ακολουθώντας τον Χριστό σε έρημο τόπο, βρέθηκαν στο τέλος της ημέρας χωρίς τρόφιμα, αγχώνοντας τους Μαθητές, που έσπευσαν στον Κύριο, ζητώντας να απολύσει τον λαό, ώστε να μεταβεί στο πλησιέστερο χωριό για να τραφεί. Ο Κύριος έδωσε εντολή στους Μαθητές να θρέψουν οι ίδιοι τους ανθρώπους, οξύνοντας, έτσι, περισσότερο την αγωνία τους. Διέθεταν μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια και αυτά δεν έφταναν καλά – καλά για τους ίδιους. Ήταν δυνατόν να καλύψουν τις ανάγκες χιλιάδων ανθρώπων; Ο Χριστός διέλυσε τους ασθενείς λογισμούς τους και αφού ευλόγησε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, φρόντισε ώστε να χορτάσουν άπαντες.

Από την θαυμαστή αυτή επέμβαση του Κυρίου, που κατοχυρώνει την διαχρονική μέριμνα της Εκκλησίας μας για τις υλικές ανάγκες των ανθρώπων, θα σταθούμε σε μία σημαντική λεπτομέρεια, στην οποία εδράζεται το φιλανθρωπικό Της έργο, κυρίως στον τομέα των συσσιτίων, της προσφοράς δηλ. φαγητού στους έχοντες ανάγκη αδελφούς μας. Είναι αλήθεια πως στην εποχή μας το έργο αυτό έχει λάβει πολύ μεγάλες διαστάσεις και αναπτύσσεται διαρκώς στην πατρίδα μας, με την φροντίδα των κατά τόπους Ιερών Μητροπόλεων και των υπ' αυτές ενοριών. Οι αυξανόμενες ανάγκες των ανθρώπων, λόγω της οξύτατης οικονομικής κρίσης, η ανάδειξη της τάξης των νεόπτωχων στους κόλπους της Ελληνικής κοινωνίας, η ανικανότητα των κρατικών δομών ν' αντιμετωπίσουν το κακό, καθιστούν επιτακτικό έργο την καθημερινή τροφοδοσία χιλιάδων εμπερίστατων συμπολιτών μας, οι οποίοι προστρέχουν στην αγκαλιά της Εκκλησίας για ένα πιάτο ζεστό φαγητό. Μόνο που η Εκκλησία μας δεν ασκεί την φιλανθρωπία Της επειδή απλώς οι συνθήκες της εποχής το απαιτούν, αλλά επειδή το έργο αυτό είναι εντολή Χριστού: «δώστε εσείς στους ανθρώπους τροφή».

Η Εκκλησία μας δεν προσφέρει φαγητό για να καλύψει τα κενά του κρατικού μηχανισμού, ούτε για να στρέψει τα φώτα της δημοσιότητας πάνω Της. Ουδεμία ανάλογη ανάγκη έχει. Η Εκκλησία μας διαθέτει πόρους, ανθρώπινο εθελοντικό δυναμικό, προσφέρει την αγάπη της αφειδώς και αδιακρίτως, υπακούοντας στην εντολή του Χριστού, εν ονόματι Ιησού Χριστού και αποσκοπώντας στην εν Χριστώ σωτηρία των ανθρώπων. Διαφορετικά, αν δηλ. το έργο Της

περιοριζόταν μόνο στην προσφορά της υλικής τροφής, για την αντιμετώπιση μίας κρίσης, η οποία κάποια στιγμή θα περάσει, η Εκκλησία μας θα μετατρεπόταν από Κιβωτός Σωτηρίας, σε κοινωνικό σωματείο περιορισμένης ευθύνης. Ο ρόλος της Εκκλησίας, όμως, είναι ανώτερος και ποιοτικότερος, ξεφεύγει από την λογική των κοσμικών κοινωνικών δομών και αποσκοπεί στην σωτηρία σύνολης της ανθρώπινης ύπαρξης, ψυχής και σώματος, που είναι δημιουργήματα του Θεού και έχουν διαχρονικά την ανάγκη της φροντίδας Της.

Γι' αυτό και στην Τοπική μας Εκκλησία, από πολλών ετών, εργαζόμαστε σ' αυτή την κατεύθυνση, πολύ πριν η οικονομική κρίση κάνει την εμφάνισή της στην πατρίδα μας, με τόσο δραματικό τρόπο. Η Ιερά Μητρόπολή μας, με την φροντίδα και ποιμαντική μέριμνα των κατά καιρούς Επισκόπων μας, φρόντισε να καλύπτει τις πολλές ή λιγότερες ανάγκες, να αναπτύσει τις απαραίτητες ενοριακές δομές, να εμπνεύσει την αγάπη του Χριστού στους εκατοντάδες εθελοντές της αγάπης και της προσφοράς, ώστε να βρεθεί έτοιμη να σταθεί στο ύψος των δυσμενών περιστάσεων των τελευταίων ετών. Λειτουργεί εικοσιοκτώ ενοριακά συσσίτια, τα γνωστά Σπίτια Γαλήνης, όπου η εντολή του Χριστού, «δώστε τους εσείς τροφή» γίνεται πράξη καθημερινά. Πρόκειται για έργο ζωής, που εμπνέεται από τον Ίδιο τον Χριστό, τελεί κάτω από την σκέπη των Αγίων και στηρίζεται από όλους εσάς, τον λαό του Θεού, που ανταποκρίνεστε με τρόπο συγκινητικό στην πρόσκληση της Τοπικής μας Εκκλησίας για συμμετοχή στον αγώνα της αγάπης, της φιλανθρωπίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης, εν ονόματι Ιησού Χριστού.

Όσο η εντολή του Κυρίου μας, αγαπητοί μου, θα γίνεται πράξη, η ελπίδα για αντιστροφή της δυσμενούς καταστάσεως θα μένει πάντοτε ζωντανή. Η αγάπη και η εν Χριστώ ενότητα είναι η στερεή βάση πάνω στην οποία καλούμαστε να οικοδομήσουμε το μέλλον του τόπου μας, εξασφαλίζοντας την απαραίτητη κοινωνική ειρήνη και συνοχή. Μπορεί οι κατά καιρούς κρατούντες να επιτυγχάνουν λιγότερα ή περισσότερα κάθε φορά. Εκείνο, όμως, που έχει σημασία και εγγυάται την έξοδο από την όποια κρίση είναι η διάχυση της αγάπης του Ιησού Χριστού μεταξύ μας, για την οποία όλοι, με πίστη και συνέπεια, οφείλουμε πάντοτε να εργαζόμαστε. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.